

Bestemmelse at sikre Gennemførelse af Beskatningen i det hidtil gældende Omfang.

Til § 11.

Som i de almindelige Bemærkninger fremhævet, har man under Hensyn til Pengenes aftagne Værdi anset det for rimeligt at forhøje Grænsen for de skattefrie Formuer til 10,000 Kr.

Til § 12.

Ved Beregningen af den skattepligtige Formue ansættes faste Ejendomme efter den gældende Lovs § 14 til den Værdi, hvortil de i Henhold til Lov om Ejendoms-skyld er vurderede. Denne Regel har man ikke fundet Anledning til at forandre, men da den paagældende Vurdering efter de gældende Regler skal indbefatte normal Beholdning af Avl og Afgrøde, forsaavidt samme er nødvendig til Ejendommens Drift, har man for at undgaa, at Værdien af denne Normalbeholdning beskattes to Gange, anset det for nødvendigt til § 12 a at foreslaa en dertil sigtende Tilføjelse.

Ifølge Regelen i § 12, 2. Stk. i Lov af 8. Juni 1912 svares der som Regel ikke Formueskat af baandlagte Kapitaler, der tilhører en anden end Rentenyderen; kun naar den, der har Ret til den fremtidige Besiddelse af Kapitalen, er Descendent af eller arveberettiget efter Rentenyderen, svares denne Formueskat af Kapitalen.

Heraf følger, at en Person ved at bortgive en Kapital, men med Forbehold af Rentenydelsen, kan unddrage sig Pligten til at svare Formueskat af Kapitalen og til Forebyggelse heraf har man derfor foreslaaet, at Rentenyderen ogsaa i saadanne Tilfælde skal svare Formueskat af Kapitalen.

Til § 14.

Ifølge § 14, 4. Stk. i den nugældende Lov skal Skibe og andre Løsregenstande ansættes efter deres Salgsværdi. Dette gælder ogsaa, forsaavidt angaar Værdiansættelsen af Varelagre tilhørende Handlende, Haandværkere og Fabrikanter. Da Handlende imidlertid jævnlige i deres Status optager deres Varelager efter Fakturaprisen, og dette anerkendes som gyldigt Grundlag for Indkomstberegningen, har man ment i Forslaget at maatte optage en Bestemmelse om, at denne Værdi kan lægges til Grund ogsaa for Formueberegningen.

Til § 16.

Efter den nugældende Regel om Angivelse og Ansættelse af Formuens Størrelse er der vel Adgang til at lægge Værdien

den 1. Januar til Grund, men Bestemmelsen er fakultativ saaledes, at snart Tidspunktet for Selvangivelsen, snart Tidspunktet for Ansættelsen kan lægges til Grund.

Da begge disse Tidsangivelser er temmelig ubestemte, har man foreslaaet at gøre Ansættelse efter Værdiforholdene pr. 1. Januar obligatorisk undtagen ved Landbrugs- eller Næringsdrift, hvor der finder regelmæssige aarlige Regnskabsafslutninger Sted, i hvilke Tilfælde man har foreslaaet, at den Formuestatus, som er fremkommet ved Afslutningen af det sidste Regnskabsaar, kan lægges til Grund for Angivelsen.

Til § 18.

Honorarerne til Medlemmerne af Skatteraadene, der efter Loven af 8. Juni 1912 udgjorde til Formændene 800 Kr. og til de andre Medlemmer 300 Kr., blev for de førstnævntes Vedkommende ved Lov Nr. 663 af 21. December 1918 § 6 forhøjet til 1200 Kr. samtidig med, at Dagpengene, der efter Loven af 8. Juni 1912 kun udgjorde 6Kr., forhøjedes til 10 Kr.

De samlede Udgifter herved har i de 3 sidste Finansaar udgjort:

	Honorarer	Dagpenge
1918—19	c. 119,000 Kr.	c. 647,000 Kr.
1919—20	c. 142,000 —	c. 899,000 —
1920—21	c. 142,000 —	c. 771,000 —

Herved bemærkes, at der udover nævnte Beløb fra 1. Oktober 1919 har været tillagt Medlemmerne Dyrtidstillæg i Overensstemmelse med de gældende Regler.

I et til Finansministeriet indgivet Andragende har Skatteraadforeningen anholdt om Forhøjelse saavel af Honorarløbene som af Dagpengene, og medens man for disse sidstes Vedkommende ikke har ment paa det nærværende Tidspunkt at kunne gaa til nogen Forhøjelse af de i 1918 fastsatte 10 Kr., har man for Honorarløbenes Vedkommende ment i nogen Grad at maatte efterkomme den fremsatte Anmodning, navnlig i Betragtning af, at de gældende Honorarer ikke fuldt ud kan antages at staa i Forhold til det betydelige forøgede Arbejde, Skatteligningen i de senere Aar har medført.

Den foreslaaede Forhøjelse til henholdsvis 2000 Kr. for Formændene og 800 Kr. for de øvrige Medlemmer vil for de 81 Formænd og de 182 øvrige Medlemmer udenfor København og Frederiksberg medføre en Udgiftsforøgelse paa henholdsvis 65,000 Kr. og 91,000 Kr.